

Emlékeztető **a Kémiai Intézet Professzori Tanácsának (PT) üléséről**

2019. április 24. 15:00–17:00; I. emelet 1.125 tárgyaló

Jelen vannak: Csámpai Antal, Császár Attila, Fogarasi Géza, Gilányi Tibor, Hudecz Ferenc, Keszei Ernő, Mező Gábor, Orbán Miklós, Salma Imre, Surján Péter, Szalai István, Szalay Péter, Tarczay György, Turányi Tamás és Túri László professzorok

Kimentést kértek: Inzelt György, Mészáros Róbert és Záray Gyula professzor

Tartós kimentést kértek: Gaizer Ferenc és Sohár Pál professzorok

Az ülés napirendje:

1. Tájékoztató a területátadás koncepciójáról, megvalósítás módjáról, az IT stratégiájáról (Szalai István)
2. Intézetvezetői tapasztalatok (Turányi Tamás)
3. Tájékoztató a kiválósági programokról (pályázatok, ígéretes kutatók stb.) (Szalay Péter)
4. Egyebek

-----

1. napirendi pont

Szalai igazgató úr tájékoztatást adott a Kar által használt terület csökkentésére vonatkozó elképzelésekről. Kiemelte, hogy az Intézeteknek közel azonos mértékben kell leadniuk területet (kb. 10%). A leadott kutatószobák, laboratóriumok részben más Karokhoz (IK, TáTK) kerülnek, részben hasznosításukra elképzelések fogalmazódnak meg (pl. bérbeadás). A területcsökkenéssel párhuzamosan „területcserére” is sor kerül, elsősorban a TTK és TáTK között, a TáTK „szétszóró” elhelyezésének orvoslására.

A Kémiai intézetet érintő változásokról az Intézeti Tanács rendszeresen egyeztet. Körvonalazódik, hogy alapvetően a 2., 3. és 6. emeletet érinti a változás nagy része. A legnagyobb átalakulás az Analitikai tanszékét érinti, de minden Tanszék „megmozdul”. Világossá vált, hogy területátengedéssel a 2019. évi költségvetésben érvényesülő pénzügyi elvonás (250 mFt) egy részét tudja a Kar teljesíteni, ami nem váltja ki a nyugdíjazást, elbocsátást.

A vitában többen jónak tartották, hogy az Intézeti Tanács hatékonyan foglalkozik a fontos problémákkal, számba veszi a kieső funkciókat. Felhívták a figyelmet arra, hogy a probléma kezelése intézeti és nemcsak tanszéki ügy, az egymással való szolidaritás elengedhetetlen (Surján P., Kiss É., Orbán M.). Kiemelt figyelmet kapott az az elv, hogy az egyes közösségeket (pl. Analitikai Tanszék) a lehető legkisebb mértékben érje károsodás a költözés során (Szalay P.). Határozott vélemény volt az, hogy a költözés során, nemcsak a szükséges átalakításokat kell elvégezni, hanem azt fel kell használni az érintett laborok és szobák korszerűsítésre, felújítására is (pl. fülkék, vezetékek, festés). Külön figyelmet kell fordítani az átalakítás, felújítás minőségére (Keszei E., Csámpai A., Tarczay Gy.). Az átmenet – ideértve a költözést/költöztetést – költségeit pedig az Egyetem költségvetéséből kell biztosítani (Salma I.). Fontos, hogy a folyamat egyes lépéseit – a gondos tervezés mellett – intézeti különmegbízottak felügyeljék (Hudecz F.).

A vita során egyetértés bontakozott ki abban, hogy a munkálatok és költöztetés/költözés során a) sor kerüljön az érintett laborok, szobák korszerűsítésére, felújítására,

- b) elsőbbséget kell, hogy kapjanak az oktatólaborok, ezt követően a kutatólaborok és az utolsó fázisban a kutatószobák,
- c) fokozott figyelmet kell fordítani az intézeti kollégák együttműködésére, szolidaritására,
- d) az Intézet vezetésének mindent meg kell tennie az átláthatóság érdekében, kiemelve az Intézet munkatársainak folyamatos tájékoztatását is.

A fentiek, mint a PT ajánlásai az Intézeti Tanács, illetve a felelős vezetők számára kerültek elfogadásra.

2. napirendi pont

Turányi professzor néhány pontban foglalta össze intézetvezető tapasztalatait.

1. Miben áll az igazgató „hatalma”? A formális keretek (szabályzatok) minimális lehetőséget biztosítanak. Ugyanakkor nagy az informális/információs szabadság az ügyek/dolgok kezelésében, azaz nagy az igazgató „mozgási szabadsága”.
2. Az igazgató, tekintélyéből fakadó befolyása jelentős lehet, amely érvényesül pl. az üzemeltetési/fenntartási problémák kezelésben.
3. Az igazgató időbeosztása jelentős többlet ráfordítást igényel, átlagosan napi 4 óra szükséges ahhoz, hogy a szakmai (oktatás/kutatás-szervezési, személyi, üzemeltetési stb.) és adminisztratív felügyeleti feladatokat megfelelő szinten el tudja látni. Ehhez képest a vezetői pótlék összege szimbolikus (25 eFt/hó), ennek felemelése (pl. a professzori fizetés 50 %-a) indokolt.
4. Az intézetigazgatói vezetői modell átfogó újragondolása, átalakítása szükséges (hatáskör, intézeti titkári pozíció bevezetése).
5. A vezetés megosztottság több vonatkozásban is tapasztalható volt. Egyrészt a rektori és a kari vezetés között, másrészt a kancellári és lágymányosi műszaki vezetés vonatkozásában.

A vitában elhangzott észrevételek megerősítették, hogy a vezetői így az intézetvezetői „hatalom” is sok esetben csak informális módon tud érvényesülni, a beosztásból, a szabályokból levezethető befolyás háttérbe szorul (Szalay P., Keszei E., Mező G.).

3. napirendi pont

Szalay professzor átfogó tájékoztatást adott a jelenleg ismert kiválósági programokról (pályázatok, ígéretes kutatók stb.). Történeti visszapillantásként elmondta, hogy a felsőoktatás finanszírozásának modellje változott meg a 2010 utáni periódusban. A „tudományos normatíva” – amely lényegében az alkalmazott oktatók tudományos minősítésén alapult – helyett megjelent a tudományos „kiválóság” alapján történő finanszírozás, amelynek különböző formáit tapasztalhattuk az elmúlt években. Ez a finanszírozási modell jól definiált követelményeket támogat, illetve újabban tématerületeket kell megfogalmazni a támogatás elnyeréséhez. Egyetem-finanszírozási szempontból ez már középtávon is nehezen alkalmazható.

A jelenleg folyamatban levő programok áttekintése után felmerült az az igény, hogy készüljön egy rövid összefoglalás, amely akár az intézeti/kari/egyetemi honlapon transzparens módon áttekinthetővé teszi a kapcsolódó elismerési formákat (pl. díjakat), lehetőségeket, szabályokat illetve a követelményeket (Kiss É., Hudecz F.).